

Arrest

nr. 314 051 van 7 oktober 2024
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI
Rue Lucien Defays 24-26
4800 VERVIERS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, op 20 februari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 augustus 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat N. EL JANATI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Jordaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 20 april 2019 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 25 april 2019 om internationale bescherming. Op 9 december 2021 beslist de toenmalige commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 14 juli 2022 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissing in zijn arrest met nummer X.

1.2. Op 1 augustus 2022 dient verzoeker, zonder België te hebben verlaten, een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 11 oktober 2022 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Bij arrest met nummer 291 191 van 29 juni 2023 vernietigt de Raad deze beslissing.

Op 24 november 2023 neemt de adjunct-commissaris opnieuw een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Bij arrest met nummer 305 464 van 24 april 2024 verwerpt de

Raad het tegen deze beslissing ingediende beroep, dat ingevolge de intrekking van de beslissing door de commissaris-generaal zonder voorwerp was geworden.

Op 6 februari 2024 neemt de adjunct-commissaris een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Dit is de thans bestreden beslissing, die op 9 februari 2024 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Jordaanse nationaliteit te hebben en een moslim van Palestijnse origine te zijn. U bent afkomstig uit Amman, Jordanië. U verliet Jordanië op 18 april 2019 en dit uit vrees voor de familie van uw geliefde A(...) H(...) A(...) die niet akkoord was met jullie relatie. Uw familie zou door de familie van A(...) bedreigd zijn en u zou ook zelf zijn aangevallen door hen. U zou ook problemen gekend hebben met uw eigen familie. Uw vader zou u het huis hebben uitgezet en verstootte u. U dook onder bij uw zus in Aqaba en verliet Jordanië op 18 april 2019 daar de familie van A(...) u bleef zoeken om u te doden. U reisde met het vliegtuig naar Griekenland en vervolgde hierna uw weg naar België. Op 25 april 2019 verzocht u hier een eerste keer om internationale bescherming. Ter staving van uw verzoek legde u volgende stukken neer: kopieën van twee pagina's uit uw paspoort, kopie van een ziekenhuisattest, kopieën van drie foto's van een auto en een kopie van een psychologisch rapport.

Op 13 december 2021 besliste de Commissaris-generaal tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in uw hoofde. Op 14 juli 2022 werd deze beslissing bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Rvv). U ging niet in Cassatieberoep. De beslissing geniet aldus kracht van gewijsde en de aangehaalde motieven kunnen derhalve niet meer worden betwist.

Zonder het Belgische grondgebied te hebben verlaten, verzocht u vervolgens op 1 augustus 2022 een tweede keer om internationale bescherming. U volhardt in uw voorgaande verklaringen en stelt dat uw problemen nog steeds actueel zijn. U zal gedood worden ingeval van een terugkeer en niemand kan u beschermen. U werd immers ook verstoten door uw vader en ooms. U heeft enkel nog contact met uw moeder en zij raadde u af ooit terug te keren. Uw moeder is bovendien ziek, en als er met u iets zou gebeuren dan zou uw moeder sterven van verdriet. Uw moeder zou u hebben ingelicht dat zij zelf ook wordt bedreigd door de mensen met wie u problemen kent. U stelt bewijzen te hebben om uw relaas te staven. Zo legt u een kopie voor van een brief, dd. 21 mei 2022, waarin vermeld staat dat u bent verstoten door uw familie en stam. U legt verder nog een kopie voor van een internetartikel aangaande de algemene situatie in Jordanië. U werpt voorts nog op dat u ondertussen reeds 4,5 jaar in België verblijft en vindt het niet kunnen dat u nu na al die tijd een negatieve beslissing kreeg. U heeft hierdoor ook psychologische problemen en bent moe. U legt nog een psychologisch verslag, dd. 18 juli 2021, voor ter staving van uw psychologische problemen.

Op 22 augustus 2023 maakte uw advocaat via mail nog twee psychologische rapporten over, i.c. een schrijven van uw klinisch psychologe d.d. 18 juli 2022 en een schrijven van uw klinisch psychologe, d.d. 6 juni 2023. Op 28 december 2023 maakte uw advocaat via mail tot slot nog een rapport van Valisana, d.d. 23 november 2023, over.

Op 14 oktober 2022 besliste de Commissaris-generaal in uw hoofde tot de niet-ontvankelijkheid van uw tweede verzoek. Deze beslissing werd vervolgens door de RvV op 29 juni 2023 vernietigd omwille van een substantiële onregelmatigheid. Hierna werd uw dossier naar het CGVS werd teruggestuurd met het oog op het nemen van een nieuwe beslissing.

U werd vervolgens uitgenodigd op de Dienst Vreemdelingenzaken om een nieuwe bijlage 26 quinquies te ondertekenen, waarbij de taalrol van de procedure in het kader van uw tweede verzoek werd gewijzigd naar het Nederlands in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties.

Op 29 november 2023 werd vervolgens door de Commissaris-generaal in uw hoofde in het kader van uw tweede verzoek opnieuw besloten tot een niet inoverwegingname. Deze beslissing werd op 25 januari 2024 ingetrokken door de juridische dienst aangezien een aantal nieuwe elementen niet werden mee opgenomen in de beoordeling.

Uw advocaat maakte immers nog een aantal nieuwe documenten over aan het CGVS, i.c. op 22 augustus 2023 werd via mail een schrijven van uw klinisch psychologe, d.d. 18 juli 2022, alsook een schrijven van uw

klinisch psychologe, d.d. 6 juni 2023 overgemaakt. Op 28 december 2023 maakte uw advocaat middels een mail tot slot nog een rapport van Valisana, d.d. 23 november 2023, over.

B. Motivering

In afwijking van de beoordeling naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal, in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet en op grond het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er actueel in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het voorgelegde psychologische attest, d.d. 18 juli 2021, blijkt dat u kampt met psychologische problemen, i.c. u bent gestresseerd, heeft last van migraine en auditieve hallucinaties, en u bent hiervoor in behandeling. Het schrijven van uw klinisch psychologe, d.d. 18 juli 2022, stelt dat u medicatie neemt - anxiolitica - om u te kalmeren. Ook wordt gewezen op het feit dat u geregeld gehospitaliseerd werd omwille van uw migraine. U heeft het moeilijk met het feit dat u lang, i.c. 4 jaar, heeft moeten wachten om uiteindelijk een negatieve beslissing te krijgen. U bent psychisch zeer kwetsbaar, heeft zelfmoordgedachten en voelt zich verantwoordelijk voor al het ongeluk dat u kende. U kampt met veel stress en heeft nood aan psychische en psychiatrische begeleiding. Volgens uw klinisch psychologe is de enige oplossing het u verschaffen van een officiële erkenning als vluchteling. Ook het schrijven van uw klinisch psychologe, d.d. 6 juni 2023, spreekt zich uit in die zin. Er wordt melding gemaakt van een grote psychologische nood, emotionele kwetsbaarheid, grote stress, slaapproblemen en nachtmerries, ernstige depressieve symptomen - verlies van interesse, constante vermoeidheid, verlies van honger gevoel, gevoel van nutteleloosheid en schuldgevoelens - alsook tekenen van PTSD. Een doorgezette therapeutische behandeling is nodig. In het attest van Valisana, een psychiatrisch ziekenhuis, d.d. 23 november 2023, wordt voorts gevraagd om u in het kader van een onderhoud op het CGVS bijstand te verlenen door een gezondheidsmedewerker die kan toezien op uw fysisch en psychisch welzijn, dit gelet op uw kwetsbaarheid en complexe emotionele toestand. De overgemaakte stukken halen voorts ook allemaal aan dat uw psychologische problemen gelinkt zijn aan en allemaal verband houden met uw levensloop en de traumatische gebeurtenissen die u meemaakte in uw land van herkomst.

Dat u kampt met psychologisch problemen en hiervoor onder behandeling bent, wordt op zich niet betwist. Dat uw psychologische problemen allen het gevolg zou zijn van de feiten die u in Jordanië zou hebben meegemaakt, blijkt evenwel uit niets. In de attesten wordt weliswaar verwezen naar de problemen die u kende in Jordanië en wordt gesteld dat deze, naast de problemen die u al uw hele leven kent met uw familie - u was nooit geliefd en werd 'als een hond' behandeld thuis - en de moeilijke levensomstandigheden die u kende in Jordanië - u mocht niet studeren en moest van jongs af aan gaan werken en frequenteerde 'foute' milieus - en uw langdurig verblijf in België, i.c. ruim vier jaar, vooraleer u een weigeringsbeslissing kreeg mee aan de basis liggen van uw psychologische problemen. Dient hier echter te worden opgemerkt dat uw behandelende psychologen bij het opstellen van hun rapporten afhankelijk zijn van hetgeen u hen tijdens de sessies verteld. Het mag dan ook duidelijk zijn dat de verwijzing naar de problemen die u in Jordanië, en dan meer bepaald de problemen met uw familie en de familie van A(...) omwille van jullie geheime relatie, geenszins volstaat om te besluiten dat deze feiten zich ook effectief hebben voorgedaan. Wat betreft de verwijzing naar de problemen die u van kinds af aan kende met uw familie in Jordanië, i.c. de slechte behandeling, de mishandelingen die u meemaakte en het geweld in de 'foute' milieus, is het trouwens opmerkelijk te moeten vaststellen dat u hierover nooit met een woord heeft gerept in het kader van uw eerste verzoek. Dat u kampt met psychologische problemen wordt, zoals reeds aangehaald, op zich niet betwist. Dat deze verband houden met uw levensomstandigheden, en de problemen die u kende in Jordanië, wordt evenwel niet aangetoond. Waar in de attesten voorts nog wordt verwezen naar uw langdurig verblijf in België alvorens u een weigeringsbeslissing kreeg, moet worden opgemerkt dat zeker kan worden begrepen dat de onzekerheid waarin u verkeer(t)(de), de nodige impact had/heeft. Eveneens kan worden aangenomen dat elke procedure om internationale bescherming de nodige stress met zich meebrengt. U toont met de voorgelegde attesten echter niet aan dat u, omwille van uw psychologische problemen, niet in staat zou zijn deel te nemen aan uw procedure om internationale bescherming. Waar nog wordt opgeworpen dat de moeilijke omgang met de stress die u ervaart mee aan de basis ligt van de ongerijmdheden die konden worden vastgesteld tijdens uw onderhoud bij het CGVS in het kader van uw eerste verzoek, moet worden opgemerkt dat dit niet meer is dan een loutere postfactum bewering. Uit het verslag blijkt bovendien duidelijk dat dit ook een argument betreft dat u zo meedeelde. Dat dit ook effectief zo zou zijn, is hiermee niet aangetoond. Het is overigens opmerkelijk dat u in het kader van uw eerste verzoek op geen enkel moment melding maakte van de stress als oorzaak voor de vele tegenstrijdigheden. Uit het arrest dat werd geveld door de RvV in het kader van uw eerste verzoek blijkt evenwel dat geen enkele reden werd aangebracht in een poging de vele ongerijmdheden te weerleggen. Kan aan dit alles nog worden toegevoegd dat u in het kader van uw tweede verzoek bij de DVZ ook uitdrukkelijk gevraagd werd of er elementen zijn die uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken. U antwoordde hierop ontkennend (zie vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ).

Het schrijven van Valisana kan hier ook geen ander licht op werpen. In dit schrijven wordt immers enkel het advies gegeven/de vraag gesteld om u in het kader van een onderhoud bij het CGVS te laten bijstaan door een gezondheidsmedewerker die toezicht kan houden op uw psychisch en fysisch welzijn en dit omwille van uw kwetsbaarheid en complexe emotionele toestand, niets meer en niets minder. Zoals reeds herhaaldelijk opgemerkt, dat u kampt met psychologische problemen wordt op zich niet betwist. Dat u omwille van deze psychologische problemen niet in staat bent deel te nemen aan uw procedure om internationale bescherming, toont u evenwel niet aan. Ook het schrijven van Valisana bevat verder geen bijkomende elementen waaruit dit zou kunnen blijken.

Volledigheidshalve kan hier nog worden aan toegevoegd dat in het kader van uw tweede verzoek door de Commissaris-generaal kan worden besloten tot de niet-ontvankelijkheid, dit bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor toekenning van de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt (zie infra). Dat het advies wordt gegeven u bijstand te verlenen van een gezondheidsmedewerker in het kader van een persoonlijk onderhoud, is in casu dan ook niet relevant.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit uw verklaringen, afgelegd in het kader van huidig verzoek, blijkt dat u zich integraal steunt op dezelfde motieven als deze die u aanhaalde in het kader van uw vorig verzoek, i.c. uw vrees door de familie van A(...) te zullen worden gedood omwille van jullie verboden relatie en het feit dat u geen bescherming kan krijgen omdat u, omwille van deze relatie en de problemen die u hierdoor veroorzaakte, door uw eigen stam en familie werd verstoten. U benadrukt dat uw leven tot op heden in gevaar is en dat u zal gedood worden in geval van een terugkeer naar Jordanië. U meent ook uw relaas te kunnen staven. Dient echter te worden opgemerkt dat reeds in het kader van uw eerste verzoek uitdrukkelijk werd geoordeeld dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde relatie met A(...) en bijgevolg evenmin aan uw vermeende vrees en dit gezien uw vage, weinig overtuigende en ongerijmde verklaringen. De exacte motieven op grond waarvan de Commissaris-generaal tot deze bevindingen kon komen, staan duidelijk en afdoende uiteengezet in de beslissing die werd genomen in uw hoofdte in het kader van uw eerste verzoek. Deze beslissing werd bovendien bevestigd door de RvV en geniet aldus kracht van gewijsde.

Bijgevolg spreekt het voor het zich dat het thans louter volharden in uw voorgaande verklaringen en het louter opwerpen dat uw leven tot op heden in gevaar is, geenszins kan volstaan om een ander licht te werpen op de eerdere beoordeling.

Dat u thans nog stelt bewijzen te hebben die uw verklaringen kunnen ondersteunen, kan niet worden weerhouden.

Wat de kopie van de verstotingsbrief betreft, dient allereerst te worden opgemerkt dat aan een kopie sowieso geen bewijswaarde kan worden toegekend gelet op het makkelijk te vervalsen karakter van dergelijk stuk. Daarenboven moet nog worden opgemerkt dat documenten hoe dan ook slechts bewijswaarde hebben voor zover ze worden voorgelegd in het kader van een waarachtig relaas, wat, zoals hierboven reeds werd aangehaald, in casu geenszins het geval is. Bovendien kan de vraag gesteld worden waarom u dit document niet eerder heeft voorgelegd. Immers, uit een vertaling van het document blijkt dat het dateert van 21 mei 2022 (zie interview DVZ 2de verzoek). Los van het feit dat het al ten zeerste mag verbazen dat dit document toen pas zou zijn opgesteld, dit gezien u ook reeds in het kader van uw eerste verzoek tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS, d.d. 29 juli 2021, aanhaalde verstoten te zijn. Dat de stam dan pas 10 maanden later dit document zou hebben opgesteld mag toch verbazen. Er kan verondersteld worden dat dit toch direct zou gebeuren. Het document zou zijn opgesteld een tweetal maanden voor u een tweede verzoek indiende, wat toch ook wel opmerkelijk is, gezien u op die manier op tijd een 'bewijs' in handen kreeg waarop u uw tweede verzoek kon steunen. Er kan overigens ook geenszins worden ingezien waarom u dit document niet

voorlegde in het kader van uw beroepsprocedure bij de RvV. Immers, de zitting vond pas plaats op 10 juni 2022, ongeveer een maand nadat het document zou zijn opgesteld. Dat het originele document bij de 'mukhtar' lag en uw moeder vervolgens de mogelijkheid had om een foto van dit document te maken (zie verklaringen DVZ 2de verzoek), kan het laattijdig voorleggen van dit document niet verklaren. U verduidelijkt noch preciseert waarom uw moeder niet eerder in de mogelijkheid zou geweest zijn om van dit document een foto over te maken. Evenmin verduidelijkt u hoe uw moeder dan nu wél in staat was zijn om van dit document een foto te maken. Immers, voortgaande op uw verklaringen is uw moeder de enige met wie u nog contact heeft, dit ondanks de verstoting door uw familie. Gezien u, gelet op uw verklaringen aangaande de verstoting door uw stam en familie, laat uitschijnen dat uw familie een conservatief karakter heeft, kan er dan ook verondersteld worden dat het contact dat tot op heden tussen u en uw moeder bestaat in het geniep plaatsvindt en dat uw overige gezins- en familieleden hiervan niet op de hoogte zijn. Dat uw moeder dan, die overigens een zieke vrouw is, dan in staat zou geweest zijn om bij de mukhtar te gaan en van het betreffende document een foto te nemen, is weinig aannemelijk. Het sterke vermoeden bestaat dan ook dat dit document, speciaal met het oog op uw tweede verzoek, werd gefabriceerd. In het licht van voorgaande, mag het duidelijk zijn dat aan het document geen bewijswaarde kan worden toegekend.

Ook het krantenartikel kan niet worden beschouwd als een tastbaar en overtuigend begin van bewijs van de problemen die u beweert te hebben gekend in Jordanië. Het betreft een artikel aangaande de algemene situatie en heeft geen betrekking op u persoonlijk. Het voegt dan ook niets wezenlijks toe aan uw verzoek. Algemene landeninformatie volstaat immers niet om een nood aan internationale bescherming aan te tonen. U dient uw vrees, dan wel het bestaan van een reëel risico, aan de hand van concrete elementen aan te tonen, doch blijft hier in gebreke.

Dat uw moeder ziek is, is betreurenswaardig doch, gezien geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw relaas en bijgevolg evenmin aan uw bewering dat u zal gedood worden ingeval van een terugkeer, kan ook uw bewering dat zij zal sterven van verdriet als u terugkeert en er iets met u gebeurt, totaal niet worden weerhouden. Het mag bovendien duidelijk zijn dat de slechte gezondheid van uw moeder geenszins een grond is waarop in uw hoofde kan worden besloten tot een nood aan internationale bescherming.

Waar u tot slot nog het feit hekelt dat u pas na ruim vier jaar in België te hebben verbleven een weigeringsbeslissing kreeg, kan worden opgemerkt dat er zeker begrip is voor de impact die dit op u moet gehad hebben. Echter, het mag duidelijk dat de duur van uw verblijf in België evenmin volstaat om u een internationale beschermingsstatus toe te kennen. In het kader van de procedure om internationale bescherming dient te Commissaris-generaal te onderzoeken en te beoordelen of er sprake is van een nood aan internationale bescherming ten aanzien van het land van herkomst of nationaliteit.

Voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning op grond van een (langdurig) verblijf dient u zich te wenden tot de hiertoe geëigende procedure, i.c. een aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Waar uw klinisch psychologe nog laat optekenen dat, gelet op uw moeilijke psychologische toestand, het verkrijgen van een officiële erkenning voor u de enige oplossing is (zie supra), kan in dezelfde lijn nog worden opgemerkt dat u zich ook voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning op grond van uw medische/gezondheidssituatie dient te wenden tot de hiertoe geëigende procedure, i.c. een aanvraag tot machtiging van verblijf, gericht aan de staatssecretaris of haar gemachtigde, op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Gezien voorgaande dient dan ook te worden besloten dat u ook in het kader van huidig verzoek geen elementen heeft aangebracht op grond waarvan kan worden besloten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 51/4, 57/6, § 3, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 4 en 24 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 13, 15, 17, 18 en 19 van de richtlijn 2013/33/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van normen voor de opvang van verzoekers om internationale bescherming (hierna: de richtlijn 2013/33/EU), van de artikelen 4 en 20, vijfde lid van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2011/95/EU), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van "de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel".

Verzoeker verwijst naar artikel 57/6, § 3, (eerste lid), 5° van de Vreemdelingenwet en stelt dat dit het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) verplicht om in elk afzonderlijk geval te onderzoeken of de door de verzoeker aangevoerde elementen kunnen worden gelijkgesteld met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van die wet, dan wel met onmenselijke of vernederende levensomstandigheden in de zin van artikel 3 van het EVRM.

Hij zet verder het volgende uiteen:

"OVERWEGENDE dat de aanvrager nieuwe documenten heeft ingediend als onderdeel van de hernieuwde aanvraag.

dat de aanvrager deze documenten slechts kort heeft kunnen toelichten aan de hand van de standaardvragenlijst in het kader van een volgend verzoek.

dat er geen vragen werden gesteld tijdens een hoorzitting.

dat de beëdigde verklaringen die door de eiser zijn ingediend, getuigen van zijn aanzienlijke kwetsbaarheid na de gebeurtenissen die hij heeft ondergaan.

dat de verzoeker ook tweemaal een zelfmoordpoging heeft gedaan.

DAT deze psychische toestand niet op geldige wijze in aanmerking werd genomen door het CGVS.

DAT uw raadsman echter reeds heeft overwogen dat :

"(...)"

(Cce n°99380 du 21.03.2013)

dat verzoeker talrijke beëdigde verklaringen heeft overgelegd, die ter kennis van het CGVS zijn gebracht, waaruit zijn fragiele en suïcidale psychische toestand blijkt.

dat verzoeker medicijnen moet nemen om hem te helpen ermee om te gaan.

OVERWEGENDE dat het CGVS het door verzoeker ingediende certificaat van verwerping in twijfel trekt.

dat verzoeker niet is gehoord om dit document, de inhoud ervan of de wijze waarop hij het heeft verkregen, toe te lichten.

OVERWEGENDE dat de wederpartij de beslissing tot nietigverklaring niet lijkt te hebben gelezen.

dat het vorige beroep werd toegewezen wegens schending van artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980.

dat dit artikel het volgende bepaalt: "(...)"

DAT het eerste verzoek in het Frans was gesteld.

DUS schendt de tegenpartij opnieuw artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980.

Dat de tegenpartij een nieuwe beslissing heeft genomen waarin zij deze onjuiste toepassing van artikel 51/4 niet motiveert.

OVERWEGENDE Dat dit een schending is van artikel 62 van de wet van 15/12/1980 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 om formele redenen, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel.

dat verzoeker zich in deze zaak zou mogen verdedigen en zijn argumenten voor de RvV naar voren zou mogen brengen.

Om al deze redenen verzoekt verzoeker u vriendelijk zijn zaak te verwijzen naar een kamer van de Raad om zijn situatie ab initio te onderzoeken."

2.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift voegt verzoeker blijkens de inventaris volgende stukken:

"1. Beslissing van niet-ontvankelijkheid (volgend verzoek);

2. Eerste beroep in volle rechtsmacht in het kader van de eerste asielprocedure;

3. Psychologisch vervolgrapport van 18.07.2022;

4. Verslag van de VZW "Espace santé famille" van 06.06.2023;

5. Consultatiebrief psychiatrie van 11.10.2023;

6. Consultatiebrief psychiatrie van 23.11.2023;"

2.2. Beoordeling

Verzoeker volhardt in het kader van zijn huidig, volgend verzoek om internationale bescherming in het relaas en de vrees die door hem reeds werden aangehaald in kader van zijn eerste verzoek, doch waaraan geen geloof werd gehecht door het CGVS in de weigeringsbeslissing van 9 december 2021, die vervolgens door Raad werd bevestigd bij arrest met nummer 275 275 van 14 juli 2022.

De beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) die door het CGVS op 11 oktober 2022 werd genomen inzake verzoekers huidig, tweede verzoek werd door de Raad op 29 juni 2023 vernietigd bij arrest met nummer 291 191 omwille van een substantiële onregelmatigheid die door de Raad niet kon worden hersteld. De Raad stelde vast dat het onderzoek naar aanleiding van verzoekers huidig, tweede verzoek, dat had geleid tot de vernietigde beslissing, in het Nederlands is geschied, terwijl dit overeenkomstig artikel 51/4, § 2, vierde lid van de Vreemdelingenwet in het Frans diende te geschieden.

Verzoeker vestigt in het voorliggend verzoekschrift de aandacht op de inhoud van het voormeld arrest. Hij wijst erop dat zijn vorig beroep, tegen de voormelde beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) van 11 oktober 2022, werd ingewilligd wegens de vastgestelde schending van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet. Hij citeert artikel 51/4, (§ 2, vierde lid) van de Vreemdelingenwet en merkt op dat zijn eerste verzoek om internationale bescherming in het Frans werd onderzocht en dat het CGVS voormeld artikel dus opnieuw schendt.

Artikel 51/4, § 2, vierde lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"In afwijking van voorgaande leden en onverminderd de mogelijkheid voor de minister of zijn gemachtigde om de taal van het onderzoek te bepalen in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties, wordt een volgend verzoek om internationale bescherming, ingediend overeenkomstig artikel 51/8, onderzocht in de taal waarin het vorig verzoek om internationale bescherming werd onderzocht."

In het feitenrelaas van de bestreden beslissing kan worden gelezen dat verzoeker, na vernietiging door de Raad op 29 juni 2023 van de voormelde beslissing van 11 oktober 2022, op de Dienst Vreemdelingenzaken werd uitgenodigd om een nieuwe bijlage *26quinquies* te ondertekenen waarbij de taalrol van de procedure in het kader van dit tweede verzoek werd gewijzigd naar het Nederlands in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties. Deze nieuwe bijlage *26quinquies* ontbreekt evenwel in het administratief dossier. Om die reden heeft de Raad de verwerende partij bij beschikking van 23 juli 2024 overeenkomstig artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet verzocht om dit stuk ten laatste ter terechtzitting bij te brengen.

Ter terechtzitting merkt de vertegenwoordigster van de verwerende partij op dat, in tegenstelling tot wat in het feitenrelaas van de bestreden beslissing wordt gesteld, verzoeker niet opnieuw werd uitgenodigd op de

Dienst Vreemdelingenzaken om een nieuwe bijlage 26*quinquies* te ondertekenen en legt zij een kopie neer van een aangepaste bijlage 26*quinquies*, die inderdaad niet door verzoeker is ondertekend en waarin met betrekking tot de taal van het onderzoek van zijn huidig volgend verzoek het volgende wordt vermeld: “*De betrokkene wordt er van in kennis gesteld dat dit volgend verzoek overeenkomstig artikel 51/4, §2, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt onderzocht met name het Nederlands.*”.

Uit deze bewoordingen en de loutere verwijzing naar artikel 51/4, § 2, vierde lid van de Vreemdelingenwet kan niet duidelijk blijken dat de bevoegde minister of haar gemachtigde gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid die deze bepaling biedt om de taal van het onderzoek in het kader van het huidig, tweede verzoek van verzoeker te wijzigen naar het Nederlands “*in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties*”. Bovendien kan verzoeker niet worden geacht kennis te hebben genomen van een eventuele wijziging van de proceduretaal die wordt doorgevoerd middels opmaak van een nieuwe bijlage 26*quinquies* die niet aan hem wordt voorgelegd ter ondertekening. Deze handelswijze is laakbaar en kan geenszins remediëren aan de eerder door de Raad vastgestelde schending van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet.

Aldus diende het onderzoek van verzoekers huidig, tweede verzoek, dat heeft geleid tot de bestreden beslissing, in toepassing van artikel 51/4, § 2, vierde lid van de Vreemdelingenwet te geschieden in het Frans en niet in het Nederlands.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad bijgevolg een schending vast van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet.

Vermits aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, dient deze te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen op 6 februari 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
I. VERLOOY,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

I. VERLOOY

S. WILLAERT